

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 5.12.2013

Číslo: Ročník 23 (2013), Číslo 4

Sekce: Kdo je ...

Název článku: Andrea Součková se představuje

Autor: Andrea Součková

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20130426>

Andrea Součková se představuje

Andrea Součková

Požádali jsme další novou členku redakční rady Mgr. Andreu Součkovou o krátké představení a položili jsme jí tradiční otázky.

Pocházím z malého městečka v Orlických horách – z Jablonného nad Orlicí. Dlouho jsem hledala, co bych vlastně chtěla v životě dělat. Nejprve jsem chodila na Střední pedagogickou školu do Litomyšle, ale po několika povinných praxích jsem zjistila, že by bylo rozumnější změnit úplně obor. Rozhodla jsem se tedy studovat informační studia a knihovnictví, které jsem absolvovala na Slezské univerzitě v Opavě. V únoru tohoto roku jsem ukončila magisterské studium a dlouho marně hledala práci. Nakonec se na mě usmálo štěstí, a tak jsem od srpna zaměstnankyní ve Studijní a vědecké knihovně v Hradci Králové (konkrétně v oddělení bibliografie).

Jaká knížka je na nočním stolku

Na nočním stolku mám několik knížek tak, abych si mohla zvolit tu, na kterou mám zrovna náladu. Když budu jmenovat některé z nich, jedná se o Generaci X od Douglase Couplanda, Slepotu od José Saramanga a na „odlehčení“ Forresta Gumpa od Winstona Grooma.

Oblíbený knižní hrdina nebo oblíbená knížka

Vyloženě oblíbeného knižního hrdinu ani oblíbenou knihu nemám. Čtu v podstatě cokoli, co mě nějakým způsobem osloví nebo zaujme. Ráda se vracím např. ke knihám: Byly jsme tam taky od D. Šimkové, 1984 od G. Orwella, Atlas mraků od A. Mitchella, Cesta od C. McCartneyho, Pravidla moštárny od J. Irvinga, Mechanické piano od K. Vonneguta, Stepfordské paničky od I. Levina...

O čem by měla být knížka, jejíž děj bys chtěla prožít?

První, co mě napadne v této souvislosti, je Harry Potter. Patřím ke generaci, která na tomto příběhu vyrůstala. Spousta z nás si představovala, že nechodí do běžné školy, ale učí se čarům a kouzlům v BradavicíchJ.

Knihovnická vzpomínka (první nebo zajímavé setkání s knihovnou)

Nevím už, jestli se jedná o mé úplně první setkání s knihovnou, ale doteď mám vrytou do paměti situaci, kdy jsem dostala svoji první čtenářskou kartičku. Vzpomínám si, že mi připadalo neuvěřitelné, že si díky jednomu malému „papírku“ budu moci vypůjčit tolik knížekJ.

Co tě v knihovně nejvíce baví?

V současnosti pracuji v oddělení bibliografie, kde zpracovávám regionální články. Každý den procházím regionální tisk a díky této pozici mám přehled, co se děje v Královéhradeckém kraji.

Jak si poradíš s tzv. „otravným“ čtenářem, případně kolegou?

Pokusím se zachovat „chladnou hlavu“.

Co tě zaručeně naštvě?

Člověk, který si stojí tvrdohlavě za svým názorem a neexistuje žádná jiná pravda než jeho/její.

Čím děláš nejčastěji radost svým blízkým?

Svým blízkým udělám radost tím, že jim něco „dobrého“ uvařím. Nestává se to moc často a o tom, jestli je to skutečně „dobré“, by se mohlo v mnoha případech polemizovat. I přes tyto nevydařené pokusy dokážou lidé v mém okolí mou snahu ocenit.

Oblíbený citát na závěr

Líbí se mi velice citát od Jana Wericha: „Když už člověk jednou je, tak má koukat aby byl. A když kouká, aby byl, a je, tak má být to, co je, a nemá být to, co není, jak tomu v mnoha případech je.“